ნახტომი ეკვის ფონდი

ნახტომი ეკვის ისტორია.

1) ზაირა „ზიჟვის". (ახალგაზრდა ნაბეჭდი) 23.

2). „ბრძანება ძმისწულის" (ახალგაზრდა ნაბეჭდი).

3) „ჭაობის ხიმერა" (ახალგაზრდა ნაბეჭდი).

4). „ვარსკვლავები ჭახნაო" (ახალგაზრდა ნაბეჭდი).

5. „ეგვიპტის ქალიშვილი", (ახალგაზრდა ნაბეჭდი).

25494.
~~103~~
63.
1334/47-51-ი

25494
403
1334-47-ფ

ზაკესი

/ბალადა/

ამ მიდამოს, არე-მარეს
არაგვი და მტკვარი,
ჩვენი ქვეყნის მაყიანეს,
მორწყავს სისხლით ღვარით,
საღაც წყარო არამჩისა.-
მიჩუხჩუხებს ღელესაც,
საღაც დვალს ვერ მოაშორებ
გარს შემორტყმული მიებსა,
ძველაძველი ტახტი იდგა
იბერიის მეფეს,
ვინც აუგო კერპი არმაზს
ქურუმი საიდებელს...
და რიღესაც აშენებდნენ
აქ არამჩის კერპსა
და მონები მოჰქონდათ
მხრებით მძიმე ქვებსა,
მეფე ნადიმს გამართავდა
თავის სცემდა კერპსა
ღელეში მას თავს აჭრიდნენ
პირმშო შვილთა ფერდსა...
ღაღვრილ სისხლით წითლებოდა
არაგვი და მტკვარი,
ტანჯვისაგან გაისმოდა
კვნესა მთის და ბარის.
ძველ დროიდან ამ მიდამოს
ახსოვს ეს ამბავიც,-
მასში არის ასახული

2.

კაცი გულქვა ავი:
ერთ დრის მცხეთას ჩაეყარა
ირი ქაძრის ფუძე,-
სამთავრის და სვეტიცხოვლის
ქამთა სვლას რომ უძლეს.
სამთავრისა აშენება
ისტატი ნაქები,
მის შესახებ ლეგენდებენ
ქაძრის ჩუქურთმები,
სვეტიცხოველს თაღს აღგამია
ოსტატის შეცირი,
ვისაც გულში ენთო ქვეყნის
სიყვარული დიდი.
სვეტიცხოველს ქება ერგო,-
კალატოზს ახარეს,
სამთავრის წუნი დასდეს
და აგვემეს მწარე.
ამ შერცხვენას ვერ იტანია
კაცი ირანელი
და ოსტატმა თავის შეცირეს
მისჭრა ცალი ხელი
დღეს სხვა არის მშობლიური
ჩვენი საქართველო
კაცთა სისხლით არ ირწყვება
მისი მთა და მიდრო.
არაგვის და მტკვრის უბეს
ან ვუნიდებთ ბაჟსა,
შუქს რომ აწვდის,-
ვარსკვლავებით ქარგავს არე-მარეს.

69

აბრეშუმის მქსოველი

ვნახე ქალი,
ახალგაზრდა,
სახეშობილმარი,
თვალებიდან ეფრქვეოდა
შვების ნაპერწკალი,
ბავშვების მღერას იგონებდა,
იგონებდა სოფელს,
სად შრომაში მხარში ედგა
განჯაში მყოფ მშობლებს.
ერთხელ მამას ეთქვა: "შვილო,
სოფლად ყოფნა კმარა,
ხომ ხედავ რომ სიღარიბეც
რიგიან გაგვამწარა,
შენს ძმას მთხოვენ ქარხანაში
ბილიკის ბახვად ჩქარა,
მგონი ბედმა გაგვიღიმა,
გული გაგვიხარა".
გოგონას რომ მესმინა
ეს სიტყვები მამის,
აღგზნებია გული ისე,
ფრთა შესხმია ლამის.
და იმ დღიდან ქარხანაში
შრომას მიყო ხელი
დღეს მქსოველი აბრეშუმის,-
მოხინავე ქალი,
ხალხის ნდობით აღჭურვილა
გახდა ქვეყნის თვალი.

1334/49-ი

ქარხნის სიმღერა

ქარხნის საყვირი როცა გუგუნებს,
ჩვენი ლექსებიც გუგუნებს მაშინ,
შრომის ზეიმი ალაგზნებს გულებს
და ქარხანაში გვხვდებიან ყაშით.

შრომის ჯანგებზე ავაწყეთ ქნარი,
ქარხნის სიმებზე გაისმის ჟღერა,
მანქანათ შორის ერთი მათგანი
დიდიყორობს და გვიმაყებს ცქერას,
რომ დიდ ცხოვრებას ფართოდ ვხედავდეთ,
ყოველ მანქანის ვიგებდეთ ენას,
რომ ლექსებს სკივრში არ ჩავკეტავდეთ
და ვუმღეროდეთ ქვეყნის დიდ ნაგებას.

1334/50-1

71

5

81

კვლავ აგუგუნდა ქარხანა

ბებერისის ჩკინის გზის მთავარი სახელოსნოების გაფიცვის რუსეთში პირველი შეწყება ჩკინის გზის მოძრაობა ამიერკავკასიის ხაზზე.

საარქივი მასალებიდან.

ასეთი ბილა არვის ენახა,-
გამთიცვალა ქარხანას ფერი,
ვით მშიერ ლეშაპს დაეთი ხახა,-
შემოკლებილა ცეცხლი და მტვერი.
ოუმცა საყვირმა ლიგუგუნა,
მუშა ქარხანას არ მიეკარა,-
ამბობდა: ტანჯვამ ნელში მოკვუნა,
შუბლიან ოფლი კვლვიოდა ღვარად.
და თუ ღუს რამე ეშველა ჩვენს ბედს,-
ეს იქნებაო მშრომელთა ძალა,
რაც ჩვენს სიცოცხლეს ყოველ დღე კვმატებს,
რამაც მტერს რწმენა გამოაცალა.
და იგი გაჰყვა გაფიცულ ნაკადს,
წინ რომ მიჰქონდათ დროშა მჭის ფერი,-
ვინ გაგოვებდა მაშინ ბარიკადს.
თავდასხმისათვის მზად იყო მტერი.
როცა გაღენია, სხვა ლაღდა ბილა,
კვლავ აგუგუნდა ჩვენი ქარხანა.
ვინ ჩაუქრობდა მას ცეცხლს ადვილად
რომ იგი მტრის წინ არ დაეხარა,
განაგრძო ბრძოლა და ჰა, იხილა,-
ბედნიერება და გაეხარა...

1334/51-ე

აჭარის ქარხანაში

- - - - - - - - - - -

თითქოს აჭარის ქარხნის მკერდში
ჩხრიალებს წყალი,
ქარხნის ტივებში მიცურავენ,
ირეცხებიან,
მანქანებს შირის ხმაურია,-
აყალ-მაყალი,-
ეგებ საკვები შემოაკლდა
და ვერ ძღებიან.
ვნახე გოგონა, ხალისით რომ
უვლის მანქანას,
ვინც მომაწოდა პეშვით თბილი
ფხვნილი შაქარი,
ვკითხე: "მაც მკერდზე დაბნეული
რა ნიშანი გაქვს.
საღაური ხარ და ოჯახი
სად გაქვს , სად არის.
პასუხად მითხრა: "მე ოშკის
აქ ვპოვე კერა
და ეს ნიშანიც კომკავშირელ
დამკვრელს მაკუთვნებს,
შრომის გარეშე მე სიცოცხლე
არ მწამს,არ მჯერა,
შრომის დღეებმა ამ ჩემს გულსაც
ცეცხლი აუნთეს".